

Сьогодні Всесоюзний комуністичний суботник. Ударною працею уславимо рідну Вітчизну!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 4-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 16 (198)

Субота, 17 квітня 1971 року

Ціна 2 коп.

НАШІ ПЕВІДКЛАДНІ ЗАВДАННЯ

9 квітня закінчив роботу XXIV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. З'їзд підвів підсумки величезної роботи, яку провели партія і народ за останні роки. З'їзд виробив і прийняв науково обгрунтовану програму на п'ятиріччя — Директиви по п'ятирічному плану розвитку народного господарства на 1971—1975 роки. XXIV з'їзд КПРС прийняв Постанову про часткову зміну в Статуті КПРС. З'їзд виступив із Зверненням «Волю і мир народам Індокитаю», і Заявою «За справедливий і міцний мир на Близькому Сході». З'їзд одностайно обрав центральні органи партії.

В усі дні роботи XXIV з'їзду КПРС члени Українського товариства глухих уважно слідували за пресою, знайомилися із матеріалами з'їзду. Як і в дні, що передували цій знаменній події у житті радянського народу, так і тепер на всіх учбово-виробничих підприємствах не стихає високе трудове піднесення.

Хороший виробничий старт взяли колективи учбово-виробничих підприємств у 1971 році. Достроково завершили завдання першого кварталу з обсягу реалізації, виготовлено продукції понад план на 838 тисяч карбованців.

Великий трудовий ентузіазм колективів підприємств Товариства, викликані історичними рішеннями XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, одностайна підтримка цих рішень щоденними ділами, постійні пошуки резервів виробництва, економії сировини, матеріалів, електроенергії, боротьба за підвищення ефективності виробництва — все це безперечної гарантії того, що виробничі плани 1971 року будуть з честю виконані.

Виходячи із завдань першого року дев'ятої п'ятирічки, колективи підприємств УТОГ зобов'язалися річний план з обсягу реалізації продукції виконати 28 грудня і дати продукції понад план на 2 мільйони карбованців, одержати один мільйон карбованців надпланових прибутків.

Лише за рахунок кращого використання резервів виробництва і посилення режиму економії заплановано виготовити додатково понад план товарів народного споживання на 635 тисяч карбованців.

У 1971 році підприємства будуть працювати над освоєнням 82 видів продукції, заплановано впровадити 79 заходів з нової техніки. На чотирьох швейних (Ворошиловградському-2, Львівському-1, Харківському-2 та Івано-Франківському УВП) та на трьох мебельних УВП (Дрогобицькому, Лебединському та Єнакієвському) запровадити нові технологічні процеси.

Одним із першочергових завдань, яке потрібно розв'язати у 1971 році, — є впровадження на мебельних підприємствах обробки меблів поліефірним лаком, впровадження у виробництво малої механізації на швейних підприємствах. У 1971 році планом передбачено будівництво нових виробничих об'єктів та житлових будинків.

Ще більші і грандіозніші плани Товариства на 1971—1975 роки. Випуск валової продукції в 1975 році намічено довести до 116 мільйонів карбованців, це становитиме 21,2 процента до базисного 1970 року. На кінець п'ятиріччя заплановано одержати прибутків на 3 мільйони карбованців більше ніж у 1970 році.

На виконання Директив XXIV з'їзду КПРС на підприємствах Товариства планом передбачено:

переведення на двозмінну роботу семи підприємств, це дасть змогу збільшити випуск продукції на 700 тисяч карбованців;

на шести учбово-виробничих підприємствах забезпечити збільшення випуску продукції за рахунок росту продуктивності праці без збільшення чисельності робочої сили;

за п'ятиріччя намічено освоїти 210 нових виробів. Провести спеціалізацію підприємств: Київського-1, Садгирського, Одеського-3, Львівського-2, Полтавського-2.

За п'ятиріччя намічено збудувати 26 житлових будинків і чотири гуртожитки. Великі суми намічено освоїти на поліпшення санітарно-побутових приміщень і будівництво нових у відповідності з діючими санітарно-побутовими нормами і правилами.

Директиви партії радянський народ зустрів з величезним піднесенням, бо в них наше майбутнє, бо в них кожний рядок — постійна турбота Комуністичної партії про добробут людей. І у відповідь на це піклування радянський народ ще тісніше згуртовується навколо КПРС і докладає усіх зусиль, щоб накреслення партії перетворити у життя.

Радість праці

До Всесоюзного комуністичного суботника колектив Київського учбово-виробничого підприємства № 1 готувався заздалегідь. Партійна організація разом із місцевим комітетом і первинною організацією УТОГ розробили детальний план проведення суботника і ознайомили з ним увесь колектив. В день суботника 230 чоловік будуть випускати продукцію: рулетки, метрошки, шити спеодяг. Підраховано, що в цей день колектив підприємства виготовить валової продукції в оптових цінах на суму 6 тисяч карбованців. Загальна сума заробітної плати робітників становитиме 1200 карбованців, які будуть перераховані у фонд п'ятирічки.

В цей день вісімдесят чоловік будуть вести роботи по благоустрою території підприємства.

На підприємстві не знижується темп соціалістичного змагання. Як і в дні роботи XXIV з'їзду КПРС, так і тепер в авангарді йдуть ударники комуністичної праці. Високими виробничими показниками зустрічають Першотравень слюсар-складальник рулеток, ударник комуністичної праці Михайло Білик. 169 процентів — такий показник його роботи в першому кварталі. Ударники комуністичної праці, друкарка ставлевих стрічок для рулеток Марія Чемер в ці дні виробничі завдання виконує на 175 процентів. Не набагато відстає від неї друкарка Віра Прохоренко.

Високими виробничими показниками відповідають на рішення XXIV з'їзду КПРС ударники комуністичної праці Донецького УВП. Колектив інструментального цеху цього підприємства по праву вважається одним із найкращих колективів у боротьбі за високу культуру підприємства.

На фото: слюсар-інструментальник Григорій НЕМЧИН щоденні завдання виконує на 120—130 процентів.

На турботу партії — наша ударна праця

З великою увагою трудівники Конотопського учбово-виробничого підприємства слідували за роботою XXIV з'їзду КПРС. Зараз в нашому колективі в цехах і на дільницях йде вивчення матеріалів з'їзду. Партійна організація намітила заходи і склала план по вивченню матеріалів з'їзду, затверджені доповідні і визначені теми доповідей та бесід.

У відповідь на турботу партії колектив одностайно відповідає ударною працею. Взяті соціалістичні зобов'язання на честь XXIV з'їзду КПРС — перевиконані. Понад план реалізовано продукції на 26 тисяч карбованців при зобов'язанні 20 тисяч карбованців.

Зараз колектив готується до проведення Всесоюзного суботника. В цей день на закономірній сировині та матеріалах півдня в цехах буде випускатися продукція. Колектив підприємства приймає всі міри до того, щоб достроково виконати соціалістичні зобов'язання 1971 року.

В змаганні за комуністичну працю попереду йдуть зміни майстрів комуністичної праці О. Гузєвої, Т. Немолот, а також ударники комуністичної праці швей А. Троценко, М. Бабиц, різальниця М. Романенко та лекальниця Н. Стешенко.

М. КАБАНОВ,
директор Конотопського УВП.

Схвалюємо ділами

З великим інтересом знайомилися трудівники мотально-в'язального цеху Вінницького учбово-виробничого підприємства з матеріалами XXIV з'їзду КПРС у дні роботи форуму комуністів.

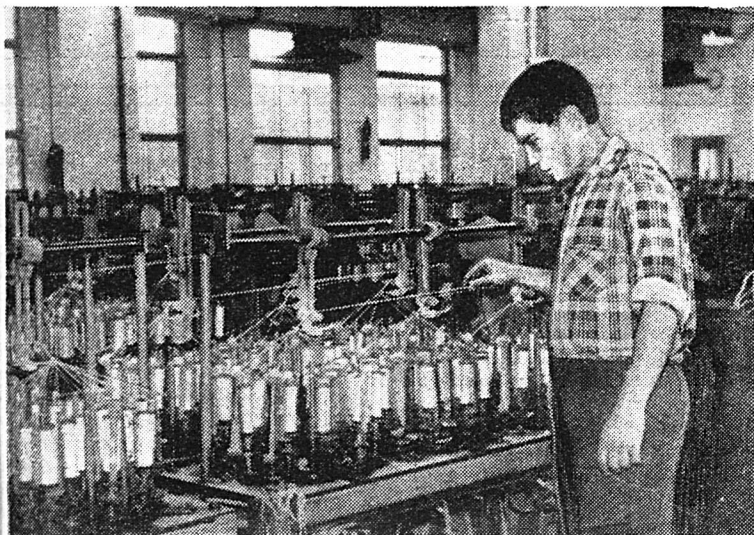
Рішення з'їзду нашої партії — це велична програма розвитку країни і підвищення добробуту радянських людей. Її виконання залежить і від того, як ми трудимося на своїх робочих місцях.

Я працюю на двох мотально-в'язальних машинах, що виготовляють трикотажне полотно з начосом. Закріплені за мною в'язальні автомати прагнуть використати з максимальною віддачею. В ці дні норму виробітку по випуску продукції у середньому я виконую на 130 процентів.

Старанно трудяться також і мої товариші по цеху. Високої продуктивності праці домагається в'язальниця Лідія Ситнюк, мотальниця Ганна Гнатюк, Валентин Швець та інші. Свої виробничі завдання вони систематично виконують на 110—115 процентів.

Працювати сьогодні краще, ніж учора! — під таким девізом трудяться робітники нашого цеху, щоб внести вагомий вклад у виконання рішень XXIV з'їзду КПРС.

Г. МЕРЗЮК,
робітниця Вінницького УВП.

П'ятирічку — за чотири роки, п'ятиденне виробниче завдання — за чотири дні, щоденні зобов'язання виконувати не менш, як на 120 процентів. Такі конкретні зобов'язання взяв і успішно їх виконує слюсар Садгирського УВП Федір Шмерис.

На фото: Федір ШМЕРИС перевіряє плетільний верстат після ремонту.

З ПАРТІЄЮ НАШІ СЕРЦЯ

На громадських засадах

Ворошиловград. На вогник, який було організовано у червоному куточку Ворошиловградського УВП-2 на честь XXIV з'їзду КПРС, були запрошені — делегат XXIV з'їзду КП України, секретар райкому партії Жовтневого району міста Микола Михайлович Попов, співробітники облікового УТОГ, вечірньої школи робітничої молоді та виробничники УВП-1.

З рапортом про трудові подвиги з'їздові партії виступила директор підприємства Л. Кизим, яка розповіла про те, що колектив УВП підвищив соціалістичні зобов'язання на честь з'їзду виконав дотримо. Підприємство за підсумками Всесоюзного громадського огляду по культурі виробництва за 1970 рік одержало подяку від президії Центрального правління УТОГ.

Слово бере делегат XXIV з'їзду КП України М. Попов. Він поділився з присутніми своїми враженнями про з'їзд, розповів про його роботу.

На закінчення вогнику присутні подивилися на цікавий концерт учасників художньої самодіяльності підприємства. У його програмі були революційні пісні, пісні про трудову і бойову славу нашого народу та народні пісні.

Т. ПИЛЯКІНА.

ЧЕРКАСИ. З великим хвилюванням готувалися учасники художньої самодіяльності Черкаського Будинку культури глухих до тематичного вечора «З партією наші серця».

Святково прибрано сцена. В глибині — серед прапорів погруддя Володимира Ілліча Леніна. Над сценою цифра — XXIV. Починають вечір читці І. Циховський, А. Пазинич, В. Бандура та Ф. Демиденко. А далі драматичний колектив показав сценку «Ревком 1917», в якій ворог позрадянському б'є ножом в спину комуніста, але від влучної кулі гине сам.

Після сценки читці розповідають про те, що вороги революції не зупинилися навіть перед вбивством. Так загинули, наприклад, славні сини комуністичної партії М. Урицький, В. Володарський,

двадцять шість бакінських комісарів.

Потім сцену заповнюють розхристані матроси-анархісти (уришок з п'єси В. Вишневецького «Оптимістична трагедія»). До них приходять за наказом партії юна дівчина-комісар і переконує приєднатися до Червоної армії, до революції. Вустами юної комуністки говорить сама партія, її воля, сила, переконаність. І анархісти йдуть за комісаром.

У сцені «Допит» М. Босенко, Б. Мусін та П. Щербин показали озвірих фашистів і героїзм радянського воїна.

Наприкінці програми на фоні прапорів радянських республік читці славлять нашу рідну партію:

Нам партія дорогу указала,
Великий путь дерзаний и побед.
Для нас она родной и близкой стала,
В ее ученьи нашей правды свет.

М. МАНОЙЛО.

РОВНО. Нещодавно в Ровенському клубі глухих відбувся тематичний вечір «З партією наші серця». До клубу завітали передовики виробництва, ударники комуністичної праці, які в дні з'їзду трудилися з подвоєною енергією. Серед них Н. Бортнюк, С. Лукій, В. Галган, Н. Цимбалюк, М. Заєць та інші.

Кожен з них відрепортував партії: виробничі завдання виконуються не менш, ніж на 150 процентів.

Ведучий розповідає присутнім про славний шлях Комуністичної партії, про авангард радянського народу — комуністів, про те, як зустріли трудящі партійний з'їзд. До програми вечора входили також пантоміми, мімічні читання, пісні, танці.

Ю. ГРОМАДЧЕНКО.

ЧЕРНІГІВ. До Чернігівського Будинку культури глухих зійшлися робітники, інженери, службовці, вчителі, щоб відзначити подію величезної ваги — XXIV з'їзд КПРС. Девіз вечора — «З партією наші серця».

На сцену виходять юнаки й дівчата, які проголошують здравницю на честь партійного з'їзду.

Директор Чернігівського УВП О. Углич розповідає про успіхи соціалістичного змагання, про завдання колективу на майбутнє. Ударники комуністичної праці П. Пильник, Л. Андреева, К. Ткаченко говорять про свої трудові успіхи та успіхи товаришів. Вони закликають, щоб будуть працювати ще краще.

Гасне світло. На екрані — кінокадри про Володимира Ілліча Леніна. Після перегляду документальних кадрів учасники художньої самодіяльності показують інсценівку «Ревком 1917». Знову на екрані документальні кадри, які розповідають про успіхи перших п'ятирічок. І знову інсценівка про героїзм радянських людей у Великій Вітчизняній війні. Співзвучні цій темі і кінокадри про наступ радянських військ, про салют Перемоги на Красній площі.

На сцену виходять учасники самодіяльності. Вони кладуть квіти до портрету В. І. Леніна і звертаються до присутніх:

На труд и на подвиг вставайте,
Герои!
Желание Родины — это приказ!
Никто вместо нас коммунизм
не построи,
Сегодня история смотрит
на нас.

К. ЛЕЙКИНА.

НАДІЙНІ ПОМІЧНИКИ

Величезну роль у проведенні виховної та організаторської роботи серед членів УТОГ відіграє чисельний загін активістів будинків культури і клубів.

Тематичні виставки книг, голубі вогники, вечори масового культурного відпочинку трудящих — у всіх культзаходах, що проводяться згідно плану культурно-масової та політично-виховної роботи, активісти надійні і вірні помічники.

І лише там, де спираються на допомогу активу і залучають їх для проведення будь-яких запланованих заходів, — там ніколи не буває нудно і відвідувачі розходяться по домішках духовно збагаченими, щоб наступного дня з новими силами приступити до роботи.

Треба віддати належне активістам: вони безкорисливо, на громадських засадах докладають максимум зусиль та винахідливості, щоб кожного вечора господаркою у культзакладі була лише посмішка, радість.

На фото: пенсіонерки Г. Є. Ковалевська і О. І. Степаненко уточнюють план по обліку та збору членських внесків серед членів Товариства Київського міського відділу УТОГ.

Текст і фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Тісний взаємозв'язок

На запрошення директора Кіровоградського учбово-виробничого підприємства Г. Цуканова на урочисті збори, присвячені врученню трудовіникам УВП тринадцятої зарплати, прибула група учнів Новомиргородської спецшколи-інтернату.

На зборах одинадцятикласниця Ніна Фомиченко від імені школярів привітала виробничників з успішним завершенням річного плану і запевнила, що школярі будуть гідною робітничою зміною. Після зборів був концерт. Ніна Фомиченко прочитала вірш «Ленін», виконала мімічно пісню «Русское поле». Потім школярі виступили з фізкультурними номерами, виконали декілька танців.

Двічі на рік, весною і восени, учні старших класів Новомиргородської спецшколи-інтернату приїждять на екскурсію до Кіровоградського УВП. В свою чергу трудовіники підприємства часті гості в Новомиргороді. Вони розповідають школярам про свою професію, запрошують їх після закінчення школи працювати на УВП. Підприємство допомагає спецшколі матеріалами та устаткуванням. Останнім часом, наприклад, школярам подарували електрозварювальний апарат.

Такий тісний взаємозв'язок між школою і виробництвом дає позитивні наслідки. Тому переважна більшість випускників спецшколи охоче йде працювати на учбово-виробниче підприємство.

М. СУХОВ.

МРІЇ РЕВОЛЮЦІОНЕРА ЗДІЙСНИЛИСЯ

Карл Лібкнехт присвятив справі визволення робітничого класу, боротьбі за щастя пригноблених і обездолених. Він думав про комуністичне майбутнє, боровся за нього і загинув на бойовому посту. К. Лібкнехта вбили найманці імперіалізму 15 січня 1919 року.

У його великій і різноманітній революційній діяльності особливе місце займала боротьба за захист дітей з фізичними недоліками, зокрема, глухонімих. Показовим у цьому відношенні був виступ Карла Лібкнехта у пруському ландтазі в травні 1911 року при обговоренні законопроекту про навчання глухонімих та інших дітей з фізичними недоліками. Він рішуче підкреслював, що мова йде про цілком нормальних дітей, які розумово повністю здорові і

тільки в силу механічних причин не мають можливості розвиватися й працювати так, як і інші діти. Лібкнехт вимагав проявляти до них максимум турботи.

Особливо знаменним є те, що революціонер рішуче вимагав давати таким дітям професійну освіту. Ім, говорив він, потрібно допомогти ліквідувати механічні перепони і створити умови для нормального життя. Звідси і тезис про створення єдиної школи для дітей з фізичними недоліками. Карл Лібкнехт підкреслював, що кожна особа повинна отримати повний розумовий і фізичний розвиток в залежності від здібностей.

Особливо різко він критикував зусилля прав'ячих класів посягати національну ворожнечу між дит-

ми і особливо серед дітей з фізичними недоліками. Ми повинні чітко усвідомлювати, говорить він, що не було б нічого більш небезпечного, ніж бажання сіяти серед цих дітей національні чвари. Я вважав би це варварством найгіршого гатунку. Але подвійним варварством було б розпалювання національної ворожнечі в школах глухонімих та сліпих.

Карл Лібкнехт вважав, що було б найбільш логічним, коли б держава взяла на себе витрати по створенню та утриманню спеціальних шкіл для глухонімих та інших дітей з фізичними недоліками.

Як бачимо, думки революціонера-марксиста повністю співзвучні з нашим часом. Ідеї, за які боровся вождь німецького пролетаріату, вперше знайшли відгук і вті-

лення лише після Великої Жовневої соціалістичної революції. Радянська країна взяла на себе всі турботи, пов'язані з вихованням і навчанням дітей з фізичними недоліками. Створена ціла система шкіл-інтернатів, де глухі діти набувають освіту та оволодівають різноманітними професіями.

Тільки на Україні є більше року спецшкол-інтернатів для глухих та туговухих дітей. При цьому семи учбово-виробничих підприємствах працюють групи робітничо-професійного навчання. Молодь навчається в технікумі та інститутах, займається спортом, мистецтвом. Взагалі глухі діти живуть повнокровним життям. Вони — активні будівники муніципалізму, свідомі члени радянського суспільства. Так, через шість років мрії революціонера-марксиста стали дійсністю.

О. ЯРЕМЕНКО
вчитель

КОНТРОЛЬНИЙ МАЙСТЕР

ОЛЬГУ Юр'їну Лавецьку, контролера Одеського УВП-1, я застав в конторці майстра дільниці. Вона сиділа за столиком і щось швидко писала. На моє запитання, чим вона зайнята, відповіді одразу не одержав. Ольга Юр'їна глянула на мене, щось подумала, і тільки тоді відповіла:

— Думаю про якість виробів. Одному майстру дуже важко вести боротьбу за якість продукції, а іноді і не під силу охопити всі процеси виготовлення меблів.

На хвилину замислившись, вона додала:

— Іноді робітник не задумується над тим, як впливає на якість продукції забитий молотком шуруп, він все економить час, а про якість не думає...

Ольга Юр'їна розповіла про свої плани роботи. Виявилось, що вона твердо вирішила перевірити всі дільниці і прослідкувати за процесом роботи на них. Я цілком погодився з нею, що за якість продукції в першу чергу повинен відповідати той, хто її виробляє, хоча це не знімається з обов'язків бригадира і майстра. Справді, хто краще знає, як не сам робітник, добре чи погано зроблена та чи інша деталь. Погодився я з думкою контроль-

ного майстра, що найкращим контролером є робітничі совість.

Ольга Юр'їна часто виступає з бесідами перед робітниками, вони носять конкретний і діловий характер. В бесідах вона називає імена тих, хто допускає брак, розказує про шляхи, якими треба йти, добиваючись випуску якісної продукції. І тут у неї головне завдання: дати зрозуміти робітникам, що легше попередити брак, ніж його виправляти. Найкращим, на її думку, є поопераційний взаємоконтроль, який закриває шляхи до випуску неякісної продукції.

Близько двадцяти років працює Ольга Лавецька на цьому підприємстві. Свою спеціальність вона знає досконало. Багато часу приділяє знайомству з новими деревообробної промисловості, технології обробки деревини. Розповіла вона мені декілька випадків боротьби із бракоробами. Працюють на цьому підприємстві шліфувальниці Руда і Биканова. На перших порах важко давалась їм робота, допускали брак, і на кожній виробничій нараді про них йшла мова. Ольга Юр'їна вирішила побувати на їхній дільниці і надати їм практичну допомогу. Виявилось, що сам процес шліфування мав сут-

теві недоліки. На них і вказала, і практично навчила, як їх позбутися. Наука нехитра, а все-таки з того часу шліфувальниці Руда браку не допускала, тепер вона ударниці комуністичної праці.

А був і такий випадок: процес фарбування табуреток мав істотні недоліки — не витримувалась потрібна в'язкість нітрофарб. Виконувала цю роботу робітниця Колесник. Виявилось, що вона розбавляла нітрофарбу на свій розсуд, а контроль не здійснювався. Фарбування столів велось пульверизаторами. Робітники, щоб полегшити свою працю, розбавляли лак ацетоном, не задумуючись про наслідки.

На допомогу прийшов раціоналізатор Степан Лозовський, який удосконалив подачу нітрофарби, вніс зміни у пістолет, яким фарбувалися вироби. Звернула увагу також на якість приготовленого лака. Виявилось, що свіжий лак має багато твердих частинок, які не осіли і залишали на поверхні столів шершавість. Всі ці недоліки були ліквідовані, і якість продукції значно покращалась. В цю частку роботи внесла і свій вклад контрольний майстер О. Лавецька.

А ось ще один приклад: довгий час не могли встановити причини, чому після лакування столів на їх поверхні з'являються плями. Це зацікавило Ольгу Юр'їну. Неодноразові спостереження за роботою фарбувальників підказали їй, що причина появи плям — нерівномірне покриття шпаклівкою поверхні столів. Ольга Юр'їна запропонувала ввести суцільне шпаклювання поверхні столів. Спробували, і плями зникли.

Не пройшли повз увагу майстра і такі, здавалося б, дрібниці, як приготування клею, освітлення робочих місць шліфувальників. За її пропозицією були встановлені лампи денного освітлення біля верстаків, а ручне приготування клею було механізовано.

Користується контрольний майстер заслуженим авторитетом в колективі. Поважають її робітники за принципи, за готовність завжди допомогти в роботі. Робітничий колектив виявив О. Лавецькій довіру, обравши членом місцевого комітету і постійно діючої виробничої наради. Довіря товаришів Ольга Юр'їна з честю виправдовує.

Ю. ГЕР.

Одеса.

В дні XXIV з'їзду КПРС токарь Полтавського УВП-2 Олексій МИХНИК працював з великим трудовим піднесенням. Денні виробничі норми виконував не менш ніж на 130 процентів при хорошій якості продукції. Цей ритм в роботі він не знижує й тепер. Фото О. ПАСІЧНИКА.

КОЖНОГО РАНКУ прохідною Ворошиловградською УВП-1 плече в плече, поробітничому впевнено, проходять двоє трудівників. Один — сухорлявий, середнього віку, другий — кремезний шістнадцятирічний юнак. Це — Михайло Микитович Кирсанов і Володимир Луганський. Вчитель і учень...

Декілька місяців тому обідньої перерви до М. Кирсанова підійшов незнайомий хлопчина і неспішно сказав:

— Мене направили учнем у бригаду складальників, яку ви очолюєте.

— Гарзд. Тоді не будемо гаяти часу. Ходімо, я покажу тобі наш цех.

Майстер водив хлопця від верстату до верстату, розповідав йому про майбутню професію і з задоволенням бачив, як в очах хлопця розгорявся вогник зацікавленості. Це була не просто зацікавленість новим, це була зацікавленість людиною, яка твердо вирішила оволодіти секретами майстерності. Тоді ж Михайло Микитович, хоч і був дуже зайнятий, — все-таки бригадир — вирішив сам навчати Володю.

М. Кирсанов віддавав хлопцеві кожну вільну хвилину. Та й сподобався йому юнак — був допитливим, старанним, любив працювати, намагався наслідувати вчителя у всьому. А вчитися було чого. Михайло Микитович працює на УВП не один десяток років. Дванадцять з них — бригадиром. Ти, Микитовичу, частенько жартують друзі, з закритими очима працюватимеш відмінно. Жарту жартами, а в складанні ліжок секретів для М. Кирсанова немає. Що й говорити — золоті руки.

ДВОЄ

Чотири місяці пролетіли так швидко, що Володя, як кажуть, і огледітися не встиг. Але вони не пропали марно. За цей час він сам відчув, що нехитрий слюсарний інструмент став зручно лягати в руку, та й на пальцях зникли задири. І хоч хлопець відчував себе більш менш впевнено, за кожну нову роботу брався з хвилюванням. Вчитель помічав це, але не подавав виду. Робота в молодих руках горіла, а хвилювання пройде...

На фото: В. ЛУГАНСЬКИЙ і М. КИРСАНОВ.

Ось вони обидва переді мною — в просяклях мастилом спецвіках, стомлені, але привітні.

— Курс навчання ще не закінчено, — розповідає Михайло Микитович, — та Володя денну виробничу норму вже виконує. Зрозуміло, щоб стати висококваліфікованим майстром потрібно ще вчитися й вчитися, але він хлопець здібний, та й бажання має. Тому моя думка така: буде Володимир відмінним спеціалістом.

Володя, почувши теплі слова завжди суворого майстра, злегка почервонів, але його відкритий погляд підтвердив — все буде так, як сказав вчитель.

В. ГЛУЩЕНКО.

Надія НИКОНЕНКО — слюсар-складальниця Запорізького учбово-виробничого підприємства. Ударниці комуністичної праці з перших днів поточного року взяла нові виробничі зобов'язання по достроковому завершенню особистих планів дев'ятої п'ятирічки.

Слово трудівниці не розходиться з ділом. Норми виробітку Н. НИКОНЕНКО виконує на 120—125 процентів.

Переможця визначено

Перше місце присуджено колективу Стрийського міжрайвідділу, який очолює комуністка Ю. І. Гаєва.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Висуваємо здібних

Здійснений у 1964 році перехід нашого УВП на трикотажне виробництво з усією гостротою висував питання про підготовку кваліфікованих кадрів на підприємстві.

У першу чергу ми звернули серйозну увагу на технічне навчання робітників, на виявлення і поглиблення найбільш здібних, активних товаришів. Мушу сказати, що більшість з них сама ягнулася до знань, намагаючись пережити досвід старших.

Висунута на посаду бригадира швейної дільниці Антоніна Кравецька добре освоїлася на новій роботі і зарекомендувала себе здібним організатором виробництва. А ось другий приклад. Робітниця Валентина Становська прийняла про навчання. А тепер, після закінчення Дніпропетровського економічного технікуму, вона повернулася на підприємство і працює обліковцем швейної дільниці.

Любов до колективу, добре знання виробничих процесів допомогли їй успішно справитися з своїми обов'язками.

Разом з Валею Становською рудиться й її подруга Таміла Зірченко, недавня випускниця Кієвського економічного технікуму. Вона чудово знає свою спеціальність.

Зовсім недавно до нас на підприємство прийшла працювати ученицею Люда Керанчук. Сумітна й кмітлива дівчина швидко завоювала в колективі повагу. Через два роки після приходу на УВП Л. Керанчук було висунуто бригадиром швейної дільниці, де вона показала себе з найкращого боку.

Недавно на посаду контролера по якості виробів висунуто Ганту Іваніну, що теж розпочинала свій трудовий шлях ученицею.

Такий перелік можна було б продовжувати й далі.

У роботі з людьми важливе значення має те, щоб вчасно помітити потяг людини до знань, підтримати їх починання.

Систематичне проведення технічного навчання сприяє підвищенню майстерності робітників, викликає інтерес до роботи на інших операціях. Сьогодні ряд робітниць з успіхом може працювати на двох і більше виробничих процесах, замінюючи хворого.

Технічне навчання проводимо власними силами. Заняття ведуть інженерно-технічні працівники з вищою освітою — технолог Галина Громова, інженер НОП Лідія Кошельник, головний інженер Володимир Скляр та інші.

Час показав, що курс на поліпшення підготовки кадрів, висунення їх з числа тих, що пройшли робочу школу, був правильним.

Збільшенню випуску продукції і підвищенню продуктивності праці на нашому підприємстві у великій мірі сприяло підвищення виробничої майстерності робітників. Адже не секрет, що успішне розв'язання завдань, що стоять перед підприємством, залежить не тільки від його технічного озброєння, але й від умінь людей належним чином використовувати його.

С. БАЛАНЮК,
заступник директора Вінницького УВП по навчально-виховній роботі.

НАШЕ ЖИТТЯ

МАШИНА „РОЗМОВЛЯЄ“ З ЛЮДИНОЮ

Електронна обчислювальна машина «МИР-2», освоєна для серійного випуску Київським заводом електронних обчислювальних і керуючих машин, призначена для автоматизації розв'язання математичних задач [в буквенному і цифровому вигляді] в обчислювальних центрах, науково-дослідних інститутах, конструкторських бюро, проектних організаціях і університетах. Перелік завдань, що їх виконує машина, дуже широкий. Одна з важливих її особливостей полягає в тому, що вона може вести діалог з людиною: якщо раніше людина змушена була чекати остаточної відповіді, то нині «МИР-2» можна перервати «на півслові» і запропонувати «подумати» над новим варіантом. У лексичній машині кілька десятків слів і майже вся математична символіка.

Такої машини за рубежем поки що немає.

ПАПІР, ЯКИЙ НЕ ГОРИТЬ

Працівники Українського науково-дослідного інституту целюлозно-паперової промисловості створили папір, який не горить.

...В електричну піч, в якій бушує полум'я, закладають аркуш паперу. Температура — 800 градусів. Минає п'ять хвилин, із печі виймають той самий аркуш паперу. На ньому не видно навіть слідів вогню.

Основа паперу — базальтове волокно. Температура плавлення базальту 800 градусів. Таку ж температуру витримує і папір. Технологія його виробництва дуже проста, тому собівартість буде невисокою, нижчою від собівартості інших термоізоляційних матеріалів.

Новим папером уже зацікавилися різні підприємства машинобудівної та медичної промисловості, біологи, працівники сільськогосподарства, будівельники.

КЛІМАТ НА ЗАМОВЛЕННЯ

За вікном — мороз, а в приміщенні тепло й затишно. І навпаки: на вулиці спека, а в будинку повітря напоєне живлющою вологою. Створюють такі різні кліматичні умови центральні кондиціонери «КВ-30» і «КВ-10», освоєні на харківському заводі «Кондиціонер».

Установки створені за блоковим принципом. З повного набору цих блоків можна скласти економічну установку кондиціювання, яка відповідає необхідним умовам.

Наприклад, жителі Півдня подбають про те, щоб їхній «кліматизер» мав кілька повітроохолоджувачів. А мешканці Крайньої Півночі потрібна буде установка з кількома секціями підігріву.

Республіканські командні змагання з шахів і шашок

ПЕРЕМОГЛИ ОДЕСИТИ

перників на чемпіонаті не було. Це й зумовило вперту і безкомпромісну боротьбу.

Командні змагання показали, що вони заслуговують на те, щоб їх проводити і в майбутньому, бо змагання сприяють вихованню у спортсменів почуття відповідальності за свій колектив, за організацію, яку вони представляють.

Час уже познайомитися з переможцями. Зробимо це в порядку гри на дошках. Хто ж переможець у неофіційному особистому заліку?

У чоловіків на першій дошці з шахів перші два місця поділили першорозрядник М. Семчишин з

На сьомій — М. Олешко, першорозрядник з Полтави. Переможцем на восьмій дошці з шашок серед жінок була Т. Дяченко (Харків).

В урочистій обстановці голова оргкомітету по проведенню змагань М. І. Неплюй вручила перехідний приз і грамоту ЦП УТОГ та Республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств команді Одеського обласного відділу УТОГ. Чемпіонів нагородили також цінними подарунками.

Команди Київського і Харківського обласних відділів нагороджені

На фото: команда Одеського обласного відділу — чемпіон УТОГ 1971 року з шахів та шашок. Зліва направо — Д. ВОЗНЮК, С. ЛОЗОВСЬКИЙ, О. СИНИЦИНА, В. РАСКОЛУПА, А. ЛУСТИНА, В. ЛУСТИН, В. ЦИБИНОГИНА та Б. ДЕДУЧЕНКО.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Весна в Одессе

Почув близость Первомай,
В мир, что несканзано широк,
Из каждой почки вылетает
Зеленый, яркий мотылек.

Весна врывается без спроса
Во все дела, во все мечты
И неизвестному матросу
Приносит первые цветы.

Весна с рассвета до рассвета
Сама себя для нас творит,
Но как подарок принять это
Не согласится одесит!

И, силой утренней богаты,
В себе уверены вполне,
Мы все выходим, взяв лопаты,
Помочь воскресником весне.

Пусть под лопатой звякнет камень,
Но вдохновение — налицо,
Когда своими ты руками
Сажает в землю деревцо!

Вот с черноморского обрыва
Туда, где спит девятый вал,
Лес тонконогий шаловливо
От нас вприпрыжку побежал.

Я бриза легкого глотнула,
Гляжу сквозь времени туман
И вижу: рядом с синим гулом
Шумит зеленый океан.

Нам чувство гордое
Знакомо —
Сквозь радость солнечных лучей

Весной по городу родному
Идти с лопатой на плече!

И. ДУЦЕНКО.

ВЕСНЯНА ПОВІНЬ.

Про щастя завжди мавив світ:
Дорослі люди, наче діти,
Шукали папороті цвіт,
Щоб скарбом тим заволодіти.

А щастя те — просте, земне —
Нас часом поруч же роками
В надії, що не обминем,
Торкнемось спраглими вустами.

Воно і біль наш, і біду
Без наших просьб бере на плечі
Упасти може на ходу,
Та не піддається зраді й втечі.

Щасливий, хто знайшов в житті
Той скарб великий — вірне серце:
Воно для спраглого в путі —
Води цілющої озерце.

І, вирушаючи у світ,
Страшиться пройти повз нього
Мимо:

Воно, мов папороті цвіт,
І квітне, і вмира незримо.

Г. ШВЕЦЬ.

БІЛЬШЕ УВАГИ ФОТОГУРТКАМ

Нині важко знайти таку галузь науки, техніки і культури, де б не використовувалась фотографія. Фотографія — це образотворче мистецтво, масове, доступне широкому колу трудящих. Щорічні виставки художньої фотографії, які періодично проводить Товариство, наочно показують ріст числа фотолюбительів і їхньої майстерності.

У багатьох будинках культури УТОГ організовані і обладнані фотокінолабораторії, створені гуртки фотолюбительів. Гуртки ці покликані поглибити любов до фотографії і кіно з «секретами» цієї роботи, прищеплювати любов до красивого і уміння відобразити це на плівці. Крім вивчення елементарних навичок користування кінофотоапаратурою, участі у фотовиставках та конкурсах, члени гуртків повинні брати активну участь у всіх культурно-освітніх заходах, які проводять будинки культури.

Фотокінолюбителям слід завжди пам'ятати, що фотографія з відповідним текстом — це своє-

рідний літопис наших днів, і тому до відбору їх вони повинні проявляти максимум уваги, вибираючи найкращі кадри із наших трудових буднів, кадрів рідної природи і всього того, що нас оточує в житті.

На жаль, у деяких будинках культури фотографії використовують тільки для альбомів, не влаштовують фотовиставок і фототвірити. Тим самим втрачається цінність фотографії як наочного агітаційного матеріалу.

На VI пленумі Центрального правління УТОГ наводилися факти незадовільної роботи окремих фотогуртків, зокрема, гуртків Миколаївського обласного відділу УТОГ. Цінять і розуміють роль і значення фотографії аматори Київського, Одеського, Львівського та інших кінофотогуртків. Тут постійно готують фотомонтажі, організовують виставки.

Обласним відділам УТОГ слід посилити контроль за роботою кінофотогуртків, надавати любителям всебічну допомогу і періодично влаштовувати виставки кращих робіт.

команди Київського і Львівського обласних відділів, які набрали по 29,5 очка. За коефіцієнтом третє місце присуджене киянам.

Ось як розподілилися місця далі. П'ятими були івано-франківці, шосте — сьоме місця поділили команди Дніпропетровського та Запорізького обласних відділів. Останніми були полтавчани — 24 очка.

Як бачите, розрив між останнім і першим місцями в очках невеликий. Можна зробити висновок з очкового балансу, що слабких су-

★ ★ ★

Тринадцять колективів фізкультури взяли участь у змаганнях на першості Ровенської райради ДСТ «Спартак» з шашок.

Спортсмени Ровенського клубу глухих виступили найкраще — вони зайняли перше місце і не програли жодній команді.

За Ровенський клуб глухих виступали Василь Крижов, Микола Гонтар та Любов Буйволенко.

★ ★ ★

У Запоріжжі відбувся розграти першості обласної ради ДСТ «Спартак» з шашок. Переможцем вийшла команда обкому профспілки працівників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств.

Особливо добре зіграв член УТОГ першорозрядник Іван Мачковський. Він набрав 4,5 очка з п'яти можливих. Це найкращий результат розграту.

І. Мачковського нагороджено дипломом і допущено на особисті змагання обласної ради ДСТ «Спартак».

★ ★ ★

У шаховому клубі Запоріжжя п'ять днів точилася наполеглива боротьба на першості області серед колгоспних шахісток.

З першої зустрічі до останньої лідером була працівник Полозівського клубу глухих Ольга Карнаух. Вона і стала чемпіоном.

Головний суддя турніру кандидат в майстри К. Євдокимов вручив О. Карнаух диплом чемпіонки і побажав їй нових спортивних успіхів.

В даний час спортсменка поспішно готується до першості Центральної ради ДСТ «Колос».

ПРЕМ'ЄРА

До XXIV з'їзду КПРС драматичний колектив Івано-Франківського Будинку культури глухих підготував одноактну п'єсу Н. Гарнича «Селянин Тимофій» (Щоре у Сибіру).

У переповненому залі будинку культури відбулась прем'єра вистави, яка, незважаючи на деякі недоробки у постановці, дуже сподобалась глухим трудівникам. Непогано справились зі своїми ролями В. Почевирний, В. Горюнов, М. Хохулін, Е. Цинявська, М. Процик. Особливо слід відмітити плідну діяльність керівника драматичного колективу І. Білоуса — актора обласного драмтеатру.

Тепер колектив готується до весняно-літнього сезону, він працює над великою концертною програмою для глухих трудівників села.

О. КРАЙКІВСЬКИЙ.

Редактор О. БОРИМЧУК.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.